

iForward

4,5MB

Serial No.: 42

Designed by iForward Studios Inc in GTV18. Assembled in DigiPaino

Model No.: 1 EMC No.: 2066 Rated 5-30V 1A Max

TM and © 2006 iForward Studios Inc. All rights reserved

iForward

Utgiven av Datateknologerna vid Åbo Akademi r.f.

Axelia, Biskopsgatan 8

FIN-20500 Åbo

Finland

E-post: datestysse06@abo.fi

www: www.datateknologerna.org/

Chefsredaktör: André Kaustell

Redaktörer: Elias Salokivi, Thomas Rosqvist

Tyckt vid DigiPaino (utu.fi), maj 2006

Index

Ledare	4	0x04	00100
Halvledare	5	0x05	00101
Livet efter studierna	6-8	0x06-0x08	00110-1000
TiTeTa	10-13	0x0A-0x0D	01010-01101
Finska notisbyråns nyheter	13	0x0D	01101
Deckarna Seba, Jon & C:o	14-15	0x0E-0x0F	01110-01111
Linköpingsexcursion	16-18	0x10-0x12	10000-10010
Kaffe, <i>för en ljus framtid and a twisted mind.</i>	18-19	0x12-0x13	10010-10011
Funksitz	20	0x14	10100
Crossdressingsitzen	20	0x14	10100
Pjäxskuttet	21	0x15	10101
DaTe:s 6:e årssitz	22	0x16	10110
Vårmöte	22	0x16	10110
Eldprovet	23-24	0x17-0x18	10111-11000
Historien om Albin	25-26	0x19-0x1A	11001-11010

Elias Salokivi
redaktör

André Kaustell
chefredaktör

Thomas Rosqvist
redaktör

Ledare

Sömndrucket leta sej mot toaletten. Smärtsamt bli påmind av en sargad tå att där fortfarande finns en tröskel. Tappa bort koppen, för att kaffet av nöd blev tillräckligt starkt för att fånga ljus. Likt en zombie släntra iväg mot skolan och somna på en av Stens föreläsningar. Sitz igår? Näe, fick bara ett överraskande anfall inspiration. Då det gått över var klockan... ganska mycket och väckningen precis bakom hörnet.

Jo hej alla medlemmar och annat folk. Ni kanske kan upplysa mej om varför inspirationen alltid dyker upp precis i det ögonblick man bestämmer sej för att gå i säng. Detta stör mej nämligen något enormt.

Det var i oktober förra året jag tveksamt svarade ja på frågan om jag kunde tänka mej att ställa upp för föreningen nästa år. Föga anade jag då vad valkommittén hade i åtanke. En första aning fick jag då Dennis presenterade mej som DaTe:s nästa ordförande i ett senare skede. Vänta lite, lugna sej. Var det det här jag anmält mej till? Inte direkt, men för att vara ärlig vantrivs jag inte det minsta.

Sedan januari har vi ett nytt och mycket större knasli, som ligger ett rum längre ner i den kära korridoren. Vi har ordnat funksitz, x-dressingsitz, åkt skithus på Vårdberget (det gick hårt), osv. Det har varit späckat med program och roligt har vi haft. Ett stort tack till alla som deltagit och hjälpt till med arrangemangen då den nya besättningen haft tummen mitt i handen. Till er andra har jag bara en sak att säga. Delta för allt i världen i alla evenemang ni hinner med!! Ty som en vis kines en gång sade - det finns även omtenter i Bologna...

//Jocke

Halvledare

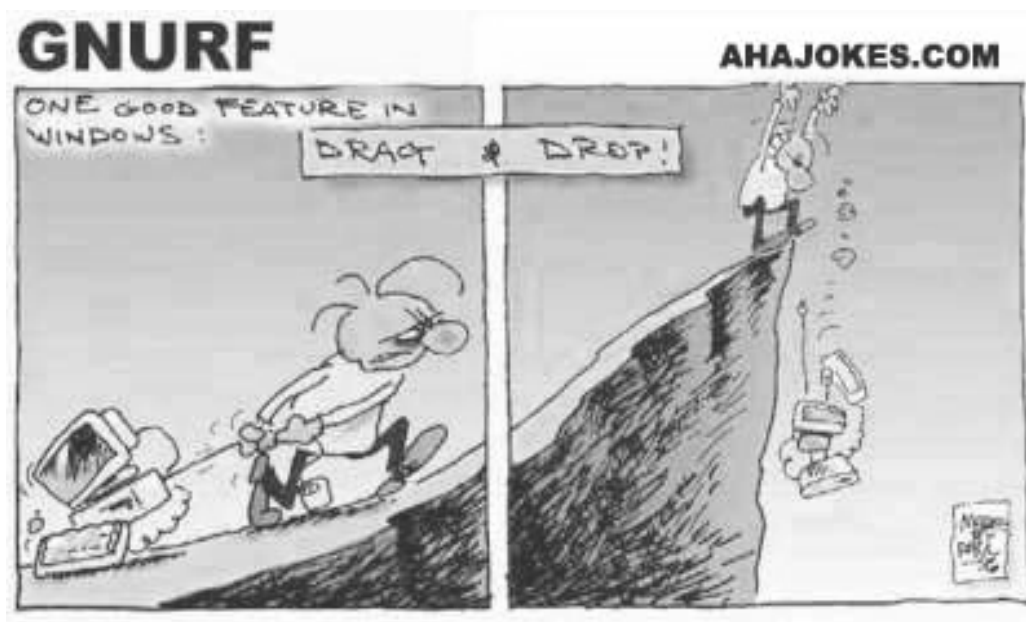
Hej du som läser detta! Snart e det slut på pluggandet för hösten! Snart men int riktigt ännu! På något vis känns det inte riktigt så ännu för i denna stund då jag skriver detta är det ännu snö ute. Och vi är redan en god bit på april! Men minst en av terasserna vid ån har öppnat så då är det vår då. Ha!

Vet ni läsare, jag har funderat på en sak. Ni vet dom där snabb pasta påsarna som finns i butiken.

Dom som det står på att de skall kokas i 5 minuter, och så simsalabim har du en 2 portioners pastarätt. Det jag har funderat på är att hur i ☹️☠️☢️☣️☤️ skall man få det klart på 5 minuter! Efter många försök har jag kommit till slutsatsen att det int är möjligt! Om DU klarar av det så kontakta mig så skall jag ge dig en medalj! Over and out!

Eder vice (som funderar då mindre visa grejor),

Jon ve Wee

Livet efter studierna

Ta chansen att uppleva Grönland, inuiternas land.

Det känns som en evighet till, men helt plötsligt står man där med examensbeviset i handen. Tiden då man såg vännerna varje dag, mest hela dagen, då sittningar var en självklarhet och tentorna en pina som måste genomlidas, den tiden är lika plötsligt förbi.

Många av mina kursare valde i den situationen att låta sig deprimeras av arbetsförmedlingen samt månader av CV-skrivning och jobbannonsletande. Själv, jag Louise Johansson, civilingenjörsutbildad på Chalmers Tekniska Högskola i Göteborg, Sverige, valde att se det hela som en chans. En chans att uppleva något nytt.

Ett utmärkt avtal gör det nämligen möjligt för oss nordenbor att resa till Grönland, av alla ställen. Utan

arbetstillstånd får vi både jobba, tjäna pengar och uppleva en hel värld så olik den där hemma. En sådan chans kan man ju inte tacka nej till!

Grönland, världens största ö, sträcker sig över en yta motsvarande cirka 1/3 av Europa. 85% av denna yta är täckt av den ibland kilometertjocka inlandsisen. Landets befolkning på knappa 57 000 bor längsmed den långsträckt kusten, i mindre städer och bygder som alla ligger mer eller mindre isolerade från varandra.

Huvudnäringarna är inte helt oväntat fiske och turism. Men i framtiden räknar man med att de stora mineraltillgångarna ska ge landet dess största intäkter. Dessutom finns det bland många en vision om att Grönland ska bli ett förande land inom dataprogramutveckling och testkörning av nya system. Inom den branschen skapar ju de svåra

geografiska förhållandena, med mycket spridd bebyggelse, och det smått extrema klimatet inga problem.

Men för att förverkliga drömmarna är det ett stort behov av kompetent personal. I Grönland högprioriteras därför skolorna, men behovet är mångt större än man nu kan mätta. Högutbildade danskar, som gamla koloniserare, lockas därför hit, med goda avtal; betald flytt och ordnad bostad. Men även många andra hittar vägen hit. Lockade av vad Grönland har att erbjuda av utmaningar, natur och kultur.

Själv har jag fått jobb som utvecklingsingenjör hos Grönlands statliga el-, värme och vattenleverantör. Min huvudsakliga uppgift var från starten att vidareutveckla det fjärrstyrnings- och övervakningssystem man har på sina elverk och med min hjälp snart även vattenverk. Min bakgrund som miljö- och energiteknikingenjör gjorde också att jag var ett välkommet tillskott till utvecklingsavdelningens alla projekt inom alternativ energi. Vatten-, vind- och solkraft, bränsleceller och annat blev därför snabbt en del av min vardag. Dessutom har mitt personliga intresse lett till att jag t.ex. kunnat engagera mig i utformningen av en ny hemsida till företaget samt resa runt om i Grönland för att fotografera personal till våra publikationer.

Häri ligger en stor del av anledningarna till att jag gillar att jobba i Grönland. Med en liten befolkning, spridd på en enorm yta, med naturens nycker som livets enda riktiga riktsnöre, ges man möjligheten att jobba med ett mycket brett område. Varje dag möts man av en ny utmaning och eftersom man ofta är den enda, eller en af få, i landet som arbetar med och kan något om en viss sak, hamnar man lätt i händelsernas centrum. Möten med EU-representanter, diverse ambassadördelegationer och liknande, blir om inte vardag, så i alla fall långt mer vanligt för mig, än för mina kursare som stannade hemma i Sverige. Och politiska beslut tas direkt efter upplysningar man själv knåpat

”Och är det äventyr man söker så har man definitivt hittat rätt, genom att komma till Grönland.”

ihop. Man har alltså möjlighet för att påverka på ett helt annat sätt.

Och anledningen till att man vill påverka är ju såklart för att man älskar detta land och vill göra allt för att man här ska gå en lycklig framtid till mötes. Eller nått åt det hållet...

Ja, det är i alla fall väldigt svårt att inte förälska sig i landets fantastiska natur; gigantiska isberg, höga, fantasieggande fjäll och djupa, klarblå fjordar. De

enorma valarna som, om man har tur, dyker upp i nu och nä. Färgerna, dofterna, ljuset, mörkret. Och för att inte tala om folket, grönlänningarna, inuiterna. Gästfria ut i fingertopparna, men samtidigt väldigt naturliga. Inget överdåd. Man går ibland till extremer vad leva för dagen angår, stress existerar nästan inte och man har bevarat gamla traditioner, trots att man lever i ett helt modernt samhälle.

Och är det äventyr man söker så har man definitivt hittat rätt, genom att komma till Grönland. Om det så innefattar bestigning av tidigare obestigna berg, glaciärvandring, kajakande bland isberg, hundslädekörning, polkadans eller att lära sig konsten att göra pärlarbeten, ja det är upp till var och en att sätta sina gränser. Men allt det och enormt mycket mer finner man i alla fall här. Vad man sedan väljer att göra efter att man fått ut sin examen är självklart

upp till var och en. Själv kan jag dock inte annat än rekommendera folk till att ge sig ut i världen. Testa något nytt. Ta chansen att se hur andra samhällen fungerar. Det är inte alltid som man tror efter att ha läst böcker, sett på TV eller varit på semester. På gott och ont. Men summa summarum; en längre vistelse utomlands berikar och ger en kunskaper om sig själv och världen som man nog aldrig skulle kunna få på annat sätt. Om man sedan någonsin väljer att komma hem igen, ja det är ju en helt annan fråga...

Louise Johansson

Nuuk, Grönland

För mer information om Grönland - om jobb, semester eller annat - kontakta Louise, k98jolo@yahoo.se

Grönländska inuiter på jakt

(Bilden är ej kopplad till artikeln:-)

TiTeTa 2006

Tammerfors 10-12.3

Fredagen

DaTe hade samlat ihop en krigartrupp på tre härdade kombatanter för att försvara Åbos ära i TiTeTa. Vi samåkte med Digits och Asteriskis deltagare som också skulle bli våra pålitliga lagkamrater under spelen. Under bussresan försökte våra finska fränder dra igång med lite snapsvisor, med svagt resultat. Efter att vi lyssnat på deras pipande en stund beslöt vi oss för att visa hur det skall göras på riktigt. Och inte helt överraskande kom det mera ljud ur tre dateiter än från 20 digitar. Väl framme i Tammerfors åkte vi raka spåret till restaurang/ölbryggeri Plevna där vi fick smaka på tre ypperliga ölar och se på en DVD-presentation (uuuh!) av hur de tillverkar sitt öl. Därefter åkte vi ut till Hervanta och närmare bestämt Bommari, ett bombskydd som skulle bli vårt temporära hem för veckoslutet. Det var inte världens lättaste uppgift att sova i en stor ekande sal när vissa motståndarlag spelade suomipoppa med hög volym (läs 75-85 dB) in på småtimmarna.

Lördagen

På förmiddagen började det officiella programmet med att TiTeTa förklarades öppnat.

Gren 1 – Teekkarisotamölkky

För oinvigda skall jag i korthet berätta reglerna. Som spelplan användes en snöhög indelad i sektorer, en för varje lag, där lagen placerade ut leksaksoldater på strategiska punkter. Själva grenen gick ut på att man spelade mölkky och med poängen erhållna därifrån kunde man köpa explosiva ämnen eller reserver att placera ut på spelplanet. Målet var att förinta motståndarlagens alla soldater. För Åbolaget var denna gren aningen svårare än för andra eftersom den allmänna åsikten var: "Tapetaan Turku". Trots detta lyckades vi hålla ut

Åbolaget gör upp strategiska planer i

längre än någon förväntat sig och vi föll ut som andra lag. Efter en dramatisk uppgörelse med en hel del övermod och otur gick vinsten till Otnäs som mot alla odds lyckades slå Uleåborg i den slutliga uppgörelsen.

Gren 2 – Amebaköysi

Denna gren utfördes som en vanlig dragkamp med den lilla modifikationen att deltagarnas fötter var ihopbundna. För vårt lag passade denna gren mycket bättre eftersom motståndarlaget inte kunde rikta sitt kollektiva hat mot oss utan vi kunde kämpa dem en för en. Utan några som helst problem avancerade vi ända till final, men där tog våra krafter slut. Hemmalaget hade att ställa upp ett lag där medelvikten för deltagarna säkert närmade sig 130kg och som alla vet är massa det avgörande trumfet i en dragkamp. Men en fin andra plats för Åbo.

Fullt ös när Åbo tar sig till final i Amebaköysi

Gren 3 – Pulkka

Dags för en kort förklaring ingen, en mycket enkel gren som passade vårt lag perfekt. Tag fyra personer, en pulka och en 12-pack öl. Rita upp en bana i djupsnö, drag pulkan längs banan (utan att den stannar), ha minst en ytterst ölsugen person i pulkan hela tiden (endast han får dricka), traska runt banan 4 varv så snabbt som möjligt (under varje varv skall alltså tre

ölflaskor tömmas). Vi fick ihop ett mycket motiverat och vältränat lag och kunde med en bra taktik dra ifrån alla motståndare. Redan vid slutet av tredje varvet hade vi segern i en liten ask och kunde i lugn och ro njut av ärevarvet och kamma hem en solklar seger. Vinstmarginalen blev till slut så hisnande att den nästan kunde mätas med kalender istället för tidtagarur.

Den till perfektion slipade stilen försäkrade vinsten i Pulkka

Gren 4 – Jukka

Spelpjäsen var en halare fylld med styrofoam och plaströr för att efterlikna en berusad teknolog. På varje sida av det kvadratiske spelplanet fanns en soffa där Jukka gärna ville sova av sitt rus. Målet var att få Jukka och slockna på någon av motståndarlagens soffor. Kort sagt, en teknologvariant av rugby. Precis som i första grenen var det utbredda Åbohatet ett oövervinnligt hinder för större framgångar för oss. Uleborgslaget blev redan under första minuterna diskvalificerade på grund av osportsligt beteende när de försökte knycka vår soffa. Efter en hård kamp som orskade blåmärken och

upphostande av blod för vissa deltagare kunde vi stolta konstatera att vi kom in på en delad andra plats efter hemmalaget Tammerfors (som hade sina jättar i försvaret vilket gjorde det så gott som omöjligt att föra Jukka till deras soffa).

Före den sista och avgörande grenen, Hervantapeli, låg vi i en knapp en poängs ledning före Vilmanstrand. Men som många gånger tidigare var det finalgrenen som avgjorde segern.

Gren 5 – Hervantapeli

Monopol på teknologvis var ordet. Vanligt monopol där man förutom att köpa tomter också skall dricka kopiösa mängder alkohol. Med en speltid på 1,5 timmar var detta den ultimata prövningen för alla deltagande lag. Åbolaget öppnade fint och gick snabbt

upp i en trygg ledning. Men den riktiga showen började Tammerforsarna efter endast 30 minuters spelade då det första provet på negativ hunger påvisades. Strax efter det följde Vilmanstrand och Åbo med i vomiteringskarnevalen. Arrangörerna hade dock kunnat förutse händelsförloppet så alla lag hade sin personliga sopsäck att uträtta sina ofrivilliga behov i. Mot slutet av speltiden hade största delen av Vilmanstrandlaget klätt av sig nakna med endast strings att skönja vissa välvalda delar med (INGEN vacker syn!). Tyvärr hade de också lyckats ta sig förbi Åbo i poängbörsen och när slutvisslan ljöd kunde vi endast konstatera att vi tagit hem en andra plats i årets TiTeTa.

Kvällen avslutades med prisutdelning

och livemusik i Bommarin. Segerfesten fortsatte ända in på småtimmarna men i nattens mörker tog de djärvaste Åbopor fram sina verktyg och smög ut på stan för att hämta några troféer att

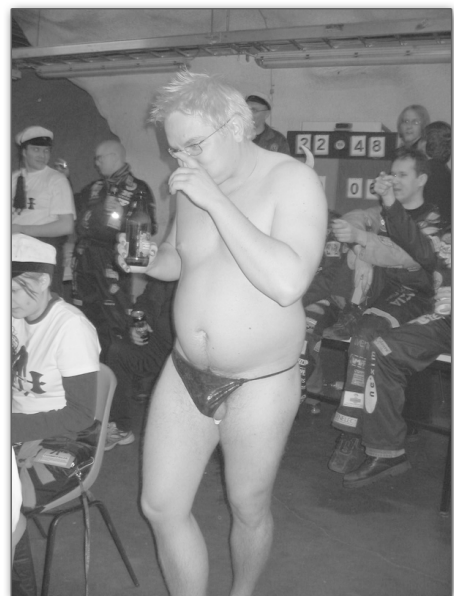
ta hem. För att fullborda vårt verk lyckades vi genom en ytterst välplanerad kupp få tag i maskoten och spelpjäsen Jukka som vi demonterade och smugglade ut till bussen i en

TiTeTa:s maskot Jukka; medtagen och nöjd på väg mot Åbo

Spelbordet till Hervanta-peli och ett naket Vilmanstrandlag

Do I need to comment!

sovsäck. Jukka och annat hittegods kommer att finnas till påseende på Sode (när någon orkat sätta upp det).

Söndagen

Enda programmet på söndagen var att packa ihop sig själv och sina ägodelar samt smyga ut allt hittegods från nattens äventyr och sätta sig i bussen och åka hem till Åbo.

-Micke

Även de segaste kan knäckas av 1,5 timmar Hervanta-peli

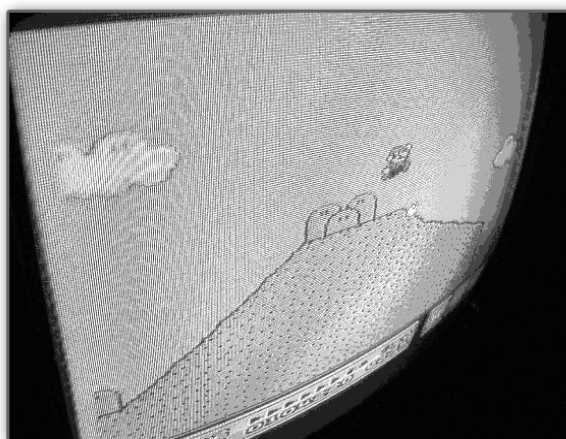
Finnska notisbyråns kortnyheter, god kväll!

Den åttonde mars i herrens år 2006 anordnade DaTe en gemytlig spelkväll på Marlirummet. Trots gedigen reklam och mycket arbete blev tillställningen dess värre ingen större publiksuccé. Deltagarna kunde räknas på en primats extremiteter och alla närvarande var från sittande eller gångna års styrelser, borträknat ett fåtal bättre hälfter och syskon som vågat sig med.

Efter vissa tekniska problem, inget som inte några väl riktade knytnävsslag kunde fixa, hade arrangörerna riggat upp en hederlig 8-bits Nintendo och dukat ut ett brett sortiment bordspel. Därtill bjöds det på förfriskningar och lite salt tilltugg. Under flera timmar satt deltagarna runt bord och under muntert samspråk spelade bland annat Compatibility. Endast från Nintendohörnan kunde emellan sura

skrik och svordomar höras, dessa riktades dock närmast till den aningen hundbitna kontrollern som redan sett sina bästa dagar. Den småskaliga men lyckade sammankomsten avslutades i äkta finländsk stil i Kårens bastu.

Reporter var FNB:s specialreporter Mikael Nyberg som rapporterade från Åbo

Detektiverna Seba & Jon & Co. rapporterar:

Nu följer en liten historia som inträffade en regning vårkväll i centrala Åbo.

Det finns 2st gyllene regler du ska komma ihåg ifall du planerar att stjäla nåt.

1. Stjäl aldrig av en fattig studerande.

2. Lägg inte ut stöldgodset på nätet till salu.

1. Min cykel blir stulen i mitten av mars, mitt på dagen, hemifrån gården.

2. Samma dag kommer det upp en annons på Huuto.net där non från Åbo säljer alla cykel delarna, som är ganska sällsynta, utom ramen.

3. Andu tar kontakt o leker att han vill köpa delarna.

4. Andu, Mikko och Kupi kommer från H:fors för att äventyra.

5. Ringde och bestämde träff med säljaren kl. 19.20 ytterom World Trade Center, vilket var nära hans hem.

6. Andu och Mikko står o väntar på honom. Seba, Jon och Kupi en bit ifrån.

7. Det dyker upp en ful 16-årig mopopojke, med en plastkass och två däck i handen.

8. Vid tecknet, då Mikko tar av sig mössan, rycker vi in :D

9. Mikko tar bort mössan, och mittiallt är vi 5 typer runt en liten mopopojke.

10. Vi förklarar alla att delarna e mina, och att det inte finns flera i Finland..Han har svårt att tro, och säger att han böt dom med sin kompis mot lite mopodelar.

11. Till sist knäcker vi honom, o han säger att resten av delarna e hos hans kompis.

12. Han vill ringa honom, men vi säger att vi hellre åker dit.

13. Efter 2 km åkande kommer vi fram.

14. Henri(tjyyvven) ringer åt Mikko#2 (andra tjyyvven) o säger att kom ut, det är viktigt. Henri prova lura o säga att han e i Lidl, o att han kommer snart. På riktigt visar det sig att han hela tiden varit inne i huset..med sin mamma och syster.

15. Efter en lååång väntan i kylan, kommer Mikko#2, Mamman, Syrran ut o börjar SKRIKA åt oss, att va e de som händer!!! Eftersom Henri hade sagt att han står ute på gården med 5 äjän. Samtidigt springer Henri fullt till Mikko#2 o ropar att "Noi kaappas mut ja uhkas hakkaa", HAHA.

16. Då har Mikko#2 hunnit ringa

polisen, för han hade trott vi skulle ge stryk åt dom.

17. När alla lugnar ner sig, så fattar Mikko#2 att han måst ringa polisen o inställa anmälan, han sade. "Väärinkäsitys, nää ei ollutkaan NE vihamiehet" alltså tycks vi inte vara hans enda fiender!

18. Nojaa..Mikko#2 börjar hämta ut resten av cykeldelarna från källaren, men ännu fattades gummihandtagen, som va hos non annan..Dom säger att dom hade hitta cykeln olåst 200m från mitt hem....yeeah right.

19. Mamman bjöd oss in till huset, o vi satt i vardagsrummet o så på Suurin Pudottaja (Biggest Loser), i ca. ½h :) ända tills pojkarna kom tillbaka.

20. Mamman var nu lite i chock o tyckte att de va överkligt..O så sa hon att dom nu e sån dära lässynlässyn nörttejä, som bara sitter vi datan hela tiden. O hon sku hoppas att dom sku gå ut non gång :)

21. Noja dom kom hem, o mamman tvinga dom o be om förlåtelse, och lovade dem "ristikuulustelua ja ruoskinta". Hon gav sitt eget tel. nr. så

att ja kan kontakta henne, o berätta hur mycket pengar ja vill ha..(tex. några vaijrar va sönder och låset, och ny olja behövdes)

22. Allt bra, jag bjöd alla på Pizza efter den roliga kvällen.

Heh, hela resan till Mikko#2 tog vi bilder av Henri, han hade tydligen sett mycket på TV eftersom han alldeles tydligt försökte imitera M. Jackson, o lade huvan på huvudet o handen framför facet!

"Noi kaappas mut ja uhkas hakkaa"

Dagen efter äventyret blev kämppisens cykel tjuvad. Så kom ihåg att låsa cykeln, våren kommer... även fast det inte verkar så.

Och tänkte ni själv stjäla en cykel i fyllan, kom ihåg reglerna.

Tack till Jon och "www.restlessbmx.com" crew för en trevlig kväll!

Linköpingsexcursion

29.03-02.04.06

Dag 1

Efter en ansträngande tent samlades resenärerna i Axelias aula för att i samlad tropp ta sig ner till hamnen. Detta kapitel sker utan nämnvärda komplikationer och alla befinner sej lyckligt på båten då den lämnar hamn. Efter det traditionsenliga besöket till tax free inrättar sej skaran i en hytt för den sedvanliga stunden rövarhistorier. Ingen vinnare utsågs den här gången heller.

Mot småtimmarna är det ju discot som gäller...men det är väl inte meningen att åldersfördelningen där ska se ut som en inverterad gausskurva med vår medelålder som median? Medelålders figurer och fjortisar. Vad är grejen? Enligt expertisen vi hade med i gruppen är detta dock helt normalt för ett viking disco. Kebab var nog ett säkrare kort och en sann teknolog kan ju konsten att hitta kebab i de mest karga omgivningar.

Dag 2

Varför ska städerskorna envisas med att väcka folk 2 hela timmar före båten är i land? Man har ju nyss gått och lagt sej då. Nåväl, vi släpar oss iland och sätter oss i terminalen och väntar på att de utvalda ska hämta hyrbilen. Under den tiden lyckas några driftiga personer tjäna pengar genom att avhjälpa en substansmissbrukares behov. Kunden hade sedan vissa svårigheter med att hitta ut och stod närmare en minut och stirrade på

glasväggen mellan två automatdörrar. För den som aldrig rört sig i Stockholm utan någon som kan trakten kan vi berätta - det är ett rent h'vete att hitta rätt där. Det tog oss en dryg timme att köra en sträcka som borde ha tagit halva den tiden. Vi hann dock fram till vårt första excursionsmål i god tid.

Rymdbolaget jobbar närmast med relativt kortlivade forskningssatelliter, men deltar även i en del av ESA:s sondprojekt. Det visade sej att man behöver rätt mycket reglerteknik där, så du som är intresserad av raketer sätter dej ner och börjar jobba med Simulink och ber Kati om extrauppgifter. PR-chicken som höll presentationen av väldigt uppskattad av delar av delegationen.

Efter Rymdbolaget gav vi oss av mot nästa mål. Värmekameratillverkaren FLIR ligger i Rinkeby.

Vi var nästan 10 minuter utomhus, men blev varken rånade eller fick Dogges autograf.

Värmekamerorna var grymt intressanta och har helt klart en framtid i serviceindustrin och då de klagade på brist på sökande bad vi dem

komma till Åbo och kolla läget.

På fylld mage begav vi oss söderut mot Linköping. Ett nytt geografiskt fenomen upptäcktes i Tobys triangel (se illustration). Detta fenomen kostar ovarsamma resenärer ungefär en halvtimme i yrsel.

I Trosa blev det trångt i blåsan och behov uträttades.

Exakt på utsatt tid nåddes Linköping och vi tilldelades våra faddrar, Markus². En timme senare vankades fulsittning. Kärlekskranka svenska dörrvakter kroppsvisiterade oss noga på vägen in.

Underliga rikssvenskar blir stupfulla på öl, har inga sittvanor och kastar mat fast det inte är sillis.

Måttlig besvikelse. Efter ett stycke mellanfest och efterfest gick folk och lade sej.

Dag 3

Simning på programmet, men först åt vi morgonmål. Badhuset var en relativt komisk upplevelse.

Vi blev undervisade i duschningens ädla konst och fick höra att en lokal Hasselhoff skulle berätta ett och annat om hur saker går till, vilket svenskarna snällt väntade på läktaren. Under tiden undersökte vi en jacuzzi, som renades var tionde minut. Fanns inget att kasta bad med i bastun.

En av deras roskisar fick duga. Efter ungefär en timme försvann de alla spårlöst. Vi misstänker badvakterna. Om någon har en förklaring på varför man vill ha ett avsvettningssrum kan denne någon komma upp till kansliet. Vi lyckades i alla fall få med oss

Hotta killar behöver också coola ner

skylten, lättklädda som vi var.

Några timmar senare var det dags för Tintorundan, som går ut på att dricka vino tinto. Det som tål nämnas är att vi "gick" den med bil, cykelvägar, skogsstigar och gårdar till trots, samt att vi åstadkom ett 30 meters kast med ett rått ägg mellan två personer utan att det gick sönder, hurra för oss.

Fysik ansträngning kräver avkoppling, alltså klämde vi in 12 pers på 20m² och kollade på Lost. I halare och tofsmössa.

Herrgårdssittningen borde ha varit städigare än fulsittningen, men icke. Följaktligen skrevs HG06 protokollet. Kommer nåt flygande, kasta tillbaks det som fastnar i handen. Mellanfest med några "nunnor" från Umeå genast då maten var uppäten. Tek åkte ner för en trappa på trehjuling och Mattis snortade hockeypulver. Sedan begav sej några tappra själar tillbaka till herrgård'n på efterfest. Tek läser helt klart Slitz. Sikta lite lägre så får du flera.

Dag 4

Hos ena faddern hittas Toby med en

telefonsladd runt halsen på morgonen. Ingen vet säkert vad det var frågan om än i denna dag. Han blev och sova i alla fall.

Dags för pilkastning, hipp heja. Första matchen vann vi på WO, men i den andra slog vi ut fjolårets tvåa. Ganska bra, med tanke på att ingen visste vad som hände. I den tredje matchen slog vi ut nåt cowboylag, men sedan var det stopp. I och för sig fick vi inte gå vidare från den matchen utan att ha kvinnfolk i laget, så vi kallar det en liggmatch.

Linköpings centrum ser ut som vilken annan stad som helst. Toby fick i alla fall inte se den, för han sov fortfarande. Kring 19 började sedan finsittningen. Det var som en årsfest - utan snaps. Magnus Betnér, en bitter liten svensk stand-up komiker, uppträdde. Efter sittningen smiddes räknar för att norpa dömdbanderollen. Den hängde 3 meter ovanför marken, mellan två träd, men likväl kom den ner och hamnade i vår bil. Ungefär samtidigt uppträdde ett live band, Takida. Rekommenderas.

Tretiden startades det mot Stockholm.

Råkade på snöstorm, i april, i södra Sverige.

Dag 5

Kommer tillbaka till Stockholm och för tillbaka hyrbilen. Packar in oss på båten och söker oss i säng ett par timmar. Senare får vi reda på att vi missat en charmkurs på finska, isokyynele.

Vi hade hamnat på singelkryssning. Detta märktes förutom på programmet `s o m o r d n a d e s` på kryssningsdeltagarna. Berusalemska invånare som bevisligen missat charmkursen och gjorde några klumpiga försök att komma folk in på livet. Såna exemplar får den värsta nörden att känna sig som en storcharmör. Bara han hittar ut från sin skrubbe vill säga.

Efter ett och annat gott skratt åt diverse fenomen kom vi lyckligt iland och begav oss var och en hem till sitt för att ladda upp inför nästa år.

Kaffe för en ljus framtid, and a twisted mind.

Skulle just hålla upp en kopp mustigt kaffe som jag värmt i pannan för tredje gången, men hejdade mig när jag såg något häpnadsväckande. Året är 2036. En syn som fick en, även mig som kaffekoppsåteranvändningjubelvinnare, att bli riktigt överraskad av. I botten på min favorit kopp - 'café roma', fann jag något som lättast beskrivs som ett halo-fenomen. En vacker kombination av mängden {synfältets färger} snittet med {brunt}, samt

några som bara syns när man är på sin 14:e kopp under samma dygn, eller på sin 14:e snaps på efterfesten 8 halv 9 tiden på söndag morgon. Efter en stund konstaterade jag att detta fenomen, i min kopp, var skapt genom en långsam process, där lager på lager av torkat-, gammalt-, väluppvärmt- (i flera omgångar), aromstarkt-, handplockat-, medelrostat-, bryggmalet-, vacuumförpackat-, märkeskaffe hade utformat detta makalösa

underverk som verkade stanna tiden som om Einstein accelererat iväg med mej ut i universum. Efter en liten stund konstaterade jag att A) ingen kommer att förstå detta enastående konstverk, B) det var den renaste koppen inom räckhåll varpå jag höllde upp mitt kaffe och satt mig ner framför min lokala dumburk. Svävande i en mer eller mindre orealistisk värld där mitt fotfäste tappats pga. ett fenomen som jag inte kunnat förklara direkt genom att konvertera det till objekt med pre- och postconditions, som ej heller direkt kunde kopplas till logiken eller processregleringen. I denna ovana situation började jag tänka på hur artificiell intelligens kunde hjälpa mig ur denna kniviga situation och slog upp min 1000 sidiga grundkursbok på sista sidan, för att plocka fram skivan med exempel. Jag körde in alla exempel program i min cvs server och efter diverse copy-paste, drag'n'drop och diff operationer, 19 st snabba Yes-, 2 st fundersamma No-, och 44 st Maybe-later-klickningar meddelade operativsystemet att det var dags att starta om datorn. Vänlig som alltid frågar den snällt om jag är intresserad och ger sedan alternativen 'Yes' och 'Restart Now'... Hmm, så här nära lösningen, och så tror burken att jag har tid att starta om. För trettio år sedan hade detta inte orsakat några större problem, då maskinerna dessutom levererades 'non-pre-booted'. I dagens läge när man startar upp en 2THz Octo-Core IntelLam-D verkar allt bra tills den 19:e virus-, malware-, spyware-, intrusiondetection-, heatcontrol-, parentaladvisory-, hardwaredefect-, firewall-, automatic-update-, remote-

Vad lär vi härav?

- En ordentlig spark i aktern kan få saker och ting att hända
- Värre har man sagt och ingenting sitt
- Bitterhet varar längst
- Det är bra att datornerna blir snabbare...

Herald G. (a.k.a. André)

registry- och portable-media-serial-number-checking-helper-guide-applikationen, börjar granska, köra, installera och uppdatera maskinen, görs detta redan på fabriken.

- "OK, starta om då, dumburk", grubblade jag.

Efter nio minuter var ännu 17 prosesser igång eftersom operativsystemet inte kunde avgöra i vilken ordning ovannämnda program skulle stängas av. I min frustration rycker jag ut den sladd som förser burken med extern energi, varvid "skrället" börjar föra ett motsvarande ljud som 2000-talets bilar, när man inte hade säkerhetsbältet på.

- "Piiiiip, PIIIP...!"

I denna situation börjar mina mänskliga nerver att vara ganska uttöjda och min reptilhjärna övertar makten. En förbenat hård spark, riktad mot den ända av burken som kunde refereras till som akter, får tillslut min ilska att dämpas till kontrollerbara dimensioner. Otroligt men sant upphörde även burkens läten, och nu var det entligen dags att starta om. Ett ynkligt 'pip', som troligtvis berodde på att datorn fattat vem som var herre, meddelade att det var liv i kadavret. Eftersom datorn levererats färdigt startad (för att inte nämna: installerad), hade jag aldrig upplevt detta tidigare. Följande torde vara frågan om något slag av genuinitestest för programvaran, för mig ett obekant meddelande: DISK BOOT FAILURE, INSERT SYSTEM DISK AND PRESS ENTER.

- "De va väl som f****n!"

Funksitzen

gick av stapeln den 9.2, och eftersom styrelsen fortfarande kände sig ganska yrvakna med tanke på sitt uppdrag blev temat för sitzen självklart: Morgonrock. Eftersom det var DaTe:s nya styrelses första sitz satsade vi hårt, mat, hostmedicin samt sportdricka fanns i mängder, och maten var av restaurangkvalitet (läs mellan raderna: det lönar sig att vara aktiv i DaTe!!) Maten varvades sedan med snapsvisor, lekar och allmänt yrande. Enda minuset med sitzen var en viss brist på kvinnliga deltagare (0 st), men fiilisen var ändå på topp bland deltagarna. För vissa deltagare kanske formtoppen inte var helt optimal, men desto högre...hemskickad med taxi iklädd endast badskynte, näsblod, ingen nyckel, sova i trappuppgången, ha ett snack med polisen = en bra fest. (OBS! personen ifråga är inte undertecknad :-)) I sin helhet alltså en av de bästa sitzerna i år, eftersläppet var även det synnerligen lyckat, tydligen skapar morgonrockar en hemtrevlighet som garanterar en go´er fest.

Over 'n out, Emppu

Crossdressing

-sitzen

Den 22.2 ordnade DaTe en ovanlig sitz. Det ovanliga var det faktum att sitzen bestod av större del kvinnor än män, dessutom ovanligt vackra män och ovanligt fula kvinnor! Temat för sitzen var alltså utan tvekan crossdressing!

Sitzdeltagare utklädda till allt från beväringar på loma till prostituerade och lågstadielärare infann sig kvällen till ära, och många glada miner infann sig redan innan brännvinet började rinna nerför strupen i en stadig takt.

Vissa gick in i sin roll under hela kvällen, medan andra var mest fascinerade över att äntligen ha ett par bröst att kunna klämma på.

Många bilder, vissa mindre smickrande än andra när man vaknade till liv dagen efter, och många skratt och glada miner blev det under kvällen.

Med andra ord blir utvärderingen: En bra sitz med ett lyckat tema!

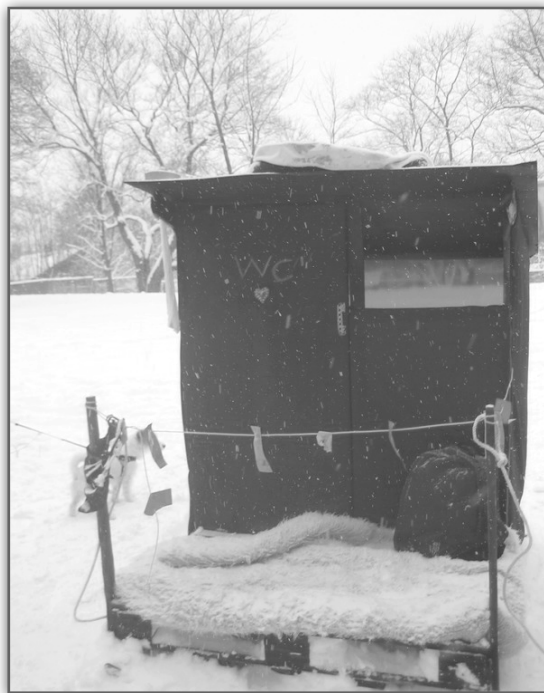
/Toby

Pjäxskuttet 2006

Jaa! I år bestämde vi oss för att bygga ett utedass med terrass. Hej rimma jag??? Så det blev 2 eurolavor, spik o plankor och skidor. Efter att dessa kombinerats hade vi en fin plattform att bygga dasset på.

På D-day hade vi snö upp till knäna (lite överdrift) o tog oss lätt till vårdberget var vi hittade en hel mängd halare o lustiga farkostar. Snabbt märkte halarna att vi hade go korv att erbjuda och bisnessen gick het. Vi deltog som warm-up i stafett race med småpulkkor och tog oss lätt till final. Där drabbades vi av "sutande skor" och "snö i näsan". Det sket sig... Men detta var ju dock inte värför vi var här! NEJ, utan det riktiga racet med vårt fiina dass! Vi åkte näst-sist o HÅRT! Och SNABBT! Och LÅNGT! Vi var nära på att köra över en hel del gula halare, men vi missade... Vad vi inte missade dock var KK:s fina drake! Stackars draken fick sig på svansen! Detta gav tydligen draken och KK en +10 boost i willpower (för mycke Oblivion...) och detta ledde till ett lysande "framförande" av deras race! Ni sku ha sett! Draken jagade en stackars liten prinsessa med rykande näsa!

Dasset.

(Vänta nu! Vem ryker???) Sedan ploppade det fram en hop riddare som dräpte draken och sedan åkte ner med den... (?) Efter denna fight for andra platsen till oss! DaTe!!! Och vinsten till storebror. Bra bra! Men nästa år är vinsten DaTe:s! Tro mig! Kristallkulan sa så!

Jon v. Wee

Det går undan på PjSk - 06

DaTe:s sjätte årssitz 4-5.3

Så hade det gått ytterligare ett år. Dock var det detta år inte frågan om runda år, däremot fanns det nog ett otal runda fötter, så festligheterna var på en lite mindre skala än föregående år. Solennakten inbringade en hel del hälsningar och framför allt en del hårda paket. Bland dessa tål nämnas K K:s "monumentet", ett beroendeframkallande pyssel, och D:Cums kontorsredskap. Vi har en felfritt fungerande ny stansmaskin. *vågen*

Då skumpan småningom är slut och monumentet blivit löst. Då söker vi oss utomhus och vandrar mot vårt bord. Sitzen, som i förhållande till andra sitzar var aningen finare, förlöpte utan skavanker. Om man frånser att

Vårmötet 21.3.2006

På årets Vårmöte berättades bl.a. om det nya kansliet, och den nya funktionärsposten El ICelgh som kanske i fortsättningen kommer att

toastmastern blev såpass påstruken att kalmarevisan inte ville samarbeta. Jenga prisade detta år det täcka könet, medan Anna-Mari Soini, jo just hon från intro till IB, höll ett överraskande bra tal till oss testosteronstinnare individer. Ingen annan kände sej manad att kavera. Jojje och Tomsun underhöll oss dock med musik. Vi har nog aldrig sjungit en såpass musikalisk version av Olle och Kjell. Eftersläppet lämnade inget att önska och jag vågar nästan lova att alla som befann sej på Sode den kvällen hade skitkul. Sillisen lär ha ordnats i samförstånd med Åländska studentlaget, men det enda tecknet på detta var en eller två ålänningar, samt att Yo Bro dök upp och røjde med en bormaskin.

// Jocke

ansvara för Elektronikklubben. TFIF's Åbostyrelse var också på plats och berättade om sig själva. Styrelsen 2005 fick ansvarsfrihet.

Efter mötet ordnades en sitz på B och trots det väldigt låga deltagarantalet var det på G. Billy ansvarade för den goda maten. Den här gången var det pastasallad, makaronilåda och glass som gällde!

//Seba

Eldprovet

20 $\frac{29}{4}$ 06

Eldprovet utspelade sig i strålande vårväder bland med intet ont anande Åbabor. All nödvändig utstyrsel och rekvisita hade införskaffats vilket var en utmaning i sig. Vårt lag satt ännu ca. 5 minuter före samling och funderade över någonting fyndigt att skriva på vår lagflagga och efteråt kan väl sägas att flera andra lag hade hittat på mer kreativa lösningar.

Iväg från Axelia kom vi, efter lite pussel och grön dryck, överraskande smidigt. Till och med så fort att den första kontrollen dit jag självsäkert hade orienterat inte ännu var på plats. Mina orienteringskunskaper ifrågasattes genast av lagkamraterna och jag blev av med kartan. Det fanns dock andra uppgifter att sköta så vi begav oss till Tavastgatan för att marknadsföra en tidning som skulle säljas för att skrapa ihop pengar till något skumt ändamål. På grund av tidningens lite avvikande innehåll var vi inte så säkra på att åtgången skulle vara bra, men på grund av lagets kvinnliga medlemmars fina försäljningskunskaper såldes tidningarna med bl.a. bilder på människor som har nära förhållanden till sina fordon till kraftigt överpris.

Dagen fortsatte med diverse spel och lekar i vilka man ofta belönades med mer eller mindre goda/starka drycker. Dessutom ibland i form av gelé. En hel del sjungande(skrålande) och lite mer

atletiska lekar blev det, bl.a. "bungeejump" för törstiga samt rullstolsslalom... för törstiga. I centrum införskaffades en hel del grejjer som fanns på en ganska speciell

***Roger in,
roger out!***

"shoppinglista" som vi hade blivit tilldelade. I takt med att kvällen mörknade blir också minnena suddigare och några kontrollers innehåll kanske därmed får lämnas oomnämnda.

Till Borgen kom vi trots allt mer eller mindre oskadda och vackert sminkade för att se vilket lag som hade lyckats bäst med att få dagen att urarta totalt. Vårt lag hade antagligen klarat av att skrapa ihop några poäng eftersom vi fick den stora äran att delta i finalen som tydligen gick ut på att plocka upp saker från golvet och ställa dem på en

bänk. Detta är inte lätt vid det här skedet av kvällen men funktionärerna var tydligen på djävulskt humör och berättade att detta skulle göras utan att använda händerna. Vårt lag gick istället i väggen och fick se sig besegrade av Bajs Girls som tydligen hade vanan inne. De manliga Girlsen blev premierade med en flaska klar dryck som genast skulle förtäras

medan tvåorna fick släcka törsten med en härligt(yeah right) söt gul soppa. Man väntade redan på Vappen som kan anses vara en betydligt lugnare tillställning men så här i efterhand önskar man nog att man fick vara gulis ett år till.

Rasmus Karlsson

Året 2006 vinnare, "Bajs Girls".

Historien om Albin

KAPITEL 12 - ÅNGESTEN

Den följande tiden tillbringade Nita och Alonso i tidvis svåra smärtor på ett missionssjukhus. Nita hade gömt Albin i sin ryggsäck och fann mycket tröst i att diskutera med honom under kvällar och nätter när ingen annan syntes till. Trots att explosionstrumman och mycket av forskningsbasen totalförstördes under experimentet, var hon överlycklig över att äntligen ha återfunnit Albin. Även om det inte gick till exakt som planerat, hade Albin ändå uppenbarat sig och nu kunde hon lyssna till alldeles fantastiska historier.

- En sak förstår jag inte, sade Nita och rynkade pannan. Det var en mycket het dag när du kom, och solen gassade, men ändå var din yta kall, nästan som is. Hur är det möjligt?

- Tja, alla ultraeffektiva processorer behöver kylning för att kunna fungera. Det gäller att hålla huvudet kallt, liksom, hörde hon till svar.

- Men du sade ju tidigare att du bara är ett mikrochip!?

- Man kan väl säga att det är en lindrig förenkling. Det krävs nog mer än några nand-kretsar för att prestera det jag kan.

- Vilken typ av kylning, insköt Alonso korthugget.

- Vätskekylning, hörde de till svar.

Alonso tänkte så det bultade i tinningarna.

- Kräver inte vätskekylning att vätskan avleds någonstans för att kylas ner igen?

- Jo. Albin verkade frånvarande.

- Gör den det?

- Jo.

- Vart?

- Ja, det kan du fundera på...

Nita blev förgrymmad.

- Jag blir inte klok på dina förklaringar. Hur ska vi någonsin kunna hjälpa dig ifall du inte får oss att förstå hur du är uppbyggd?

- Vänta lite, lät Albin dem höra och så surrade det till lite.

- Vänta på vadå!? Berätta då!

Så skedde något oväntat. I stället för att kommunicera telepatiskt, gav Albin ifrån sig riktigt ljud. Nita och Alonso spratt till av överraskning, när han började sjunga:

- Jag går på terpentin, och smör och margarin, och tittar man där bak, så har jag inget flak, och tittar man där förarn satt, så finns där ingen ratt! Schhhhht.... Klick.

- Nej men Albin, kan du tala? utbrast Nita förtjust. Jag förstod inget av det där svamlet, men det är ju glädjande att vi kan kommunicera med talspråk.

- Nej, lät Albin dem höra, jag kan inte tala. Det där var en radiosändning från ett obetydligt land i Nordeuropa. Jag har en liten antenn i tofsen och med hjälp av högtalarna här kan jag återge det som sänds ut. Det börjar bli sent,

och jag tänkte att ni skulle må bättre av att sova än att höra flera spännande historier. Jag hade tänkt spela ljuv nattmusik, men tyvärr sänder de något barnprogram nu, eftersom det är morgon där borta.

Alonso morrade till och vände sig bort, medan Nita kröp in under täcket och somnade med ett leende på läpparna.

På så sätt förflöt Nitas och Alonsos dagar av tillfrisknande på sjukhuset, och trots Albins nyckfulla sätt fick de småningom en bild av hans situation. Under de få stunder då Albin visade tecken på allvar, lät han dem förstå hur han föreställde sig sin räddning. Han berättade om sin uppkomst, sin skapare och sin fasansfulla antivarelse, vars enda uppgift i världsalltet var att förrinta Albin. Han konstaterade att cyberrymden var en perfekt struktur, som i alla bemärkelser var förutsägbar. Den bestod av ettor och nollor i felfri harmoni, ända tills något skedde som rubbade ordningen. Albin och hans antivarelse skapades i samma ögonblick, och enligt alla cyberrymdens lagar borde de ha sammanförts och försvunnit lika snabbt som de blev till, men just då skedde det oförutsedda. Skaparen fann ett tycke för Albin, och beslöt att låta honom leva ännu lite till. Sedan dess hade Albin kastats från plats till plats i ett ofrivilligt och till synes slumpmässigt händelseförlopp. Albin visste att antivarelsen hade varit nära flera gånger, men i sista ögonblicket hade alltid något oväntat separerat

dem ytterligare. Slutsatsen var, att räddningen fanns i KAOSSET. Det enda som kunde rädda Albin från återgången till en grå vardag av icke-existens var en konstant ström av kaotiska skeenden. Det som plågade Albin värst av allt var inte rädslan för att ettorna och nollorna skulle återfå sitt herravälde över cyberspace, utan hans skärande samvetskval orsakade av hans egna egoistiska instinkt att hållas levande. Tänk om han skulle lyckas överleva, på bekostnad av antivarelsen! Visst, han själv skulle finnas kvar, men det skulle också en evig obalans i världsalltet, och Albin skulle ströva i ett oförstående universum där han skulle uppfattas som en självcentrerad böld, en digital svulst som troligtvis skulle föraktas av alla tänkande livsformer. Vilka tarvliga framtidsutsikter! Det som fick Albin att fortsätta sin överlevnad var en outtröttlig gnista hopp om att Skaparen en dag skulle ta kontakt för att försäkra honom om att hans farhågor inte skulle besannas som sådana. Nita och Alonso var nära att spricka av nyfikenhet på Albins fortsatta historia.

Mathias Johnson

Denma

Sidra

mer

iforward

4,5MB

Serial No.: 42

Designed by iforward Studios Inc in GTV18. Assembly
Model No.: 1 EMC No.: 2066 Rated 5-30V 1A
TM and © 2006 iforward Studios Inc. All rights reserved.

